

J.C. Ryle

HRISTOS
—ESTE—
TOTUL

Hristos este totul

Hristos este totul

J. C. Ryle

HRISTOS ESTE TOTUL

John Charles Ryle

© 2020 Asociația MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Christ Is All*, ultimul capitol al cărții *Holiness* (1877).

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA. Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Design copertă și tehnoredactare: Asociația MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea cărții indiferent de modalitatea folosire, indiferent de scop și de modalitatea de imprimare, inclusiv imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

producția și/sau distribuția de opere derivate (ex. audiobook, clipuri video, videoblog, broșuri, alte publicații etc.) care conțin, parțial sau integral, material din această publicație, indiferent dacă opera derivată este comercializată sau nu.

Citiți politica integrală de copyright la adresa: magnagratia.org/copyright.html

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

CUPRINS

Introducere 7

Capitolul 1. Hristos este totul în planurile lui Dumnezeu 9

Capitolul 2. Hristos este totul în Biblie 17

Capitolul 3. Hristos este totul în credința tuturor creștinilor adevărați 23

Capitolul 4. Hristos va fi totul în cer 37

Capitolul 5. Concluzii practice 43

Despre MAGNA GRATIA

Introducere

„*Hristos este totul*” – Coloseni 3:11

Cuvintele pasajului biblic cu care începe acest capitol sunt puține, scurte și spuse răspicat, dar ele conțin lucruri mărețe. Asemenea acelor expresii de aur, „pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig” (Filip. 1:21) și „trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20) – ele sunt deosebit de bogate și sugestive.

Aceste trei cuvinte constituie esența și miezul creștinismului. Dacă inimile noastre pot să se alipească de ele, va fi bine pentru sufletele noastre. Dacă nu, putem fi siguri că avem încă multe de învățat.

Permiteți-mi să încerc să pun înaintea cititorilor mei sensul în care *Hristos este totul*, apoi să le cer ca, pe măsură ce vor citi explicațiile mele, să se cerceteze cu onestitate, așa încât să nu descopere în ziua judecății că au naufragiat cu totul. Vreau să închei această carte cu un mesaj concentrat pe acest pasaj remarcabil al Scripturii. Hristos este izvorul creștinismului doctrinar și al

creștinismului practic. O cunoaștere corectă a lui Hristos este esențială pentru o cunoaștere corectă a sfințirii și justificării. Cel care umblă după sfințenie nu va face niciun progres până nu-I va da lui Hristos locul cuvenit. Am început această carte cu o afirmație clară despre păcat. Acum vreau să o sfârșesc cu o afirmație la fel de clară despre Hristos.

1

.....

Hristos este totul în planurile lui Dumnezeu

a. A existat o vreme când acest pământ nu luase ființă.

Pe cât par munții de solizi, pe cât de întinse par mările, pe cât de îndepărtate ni se par stelele de pe cer, a fost totuși o vreme când toate acestea nu existau. Alături de ele, omul, cu toate gândurile înalte pe care le are acum despre sine, nu era o creatură cunoscută în univers, pentru că nu exista. Dar unde era Hristos atunci? Chiar și atunci, Hristos era „cu Dumnezeu”, „era Dumnezeu” și era „egal cu Dumnezeu” (Ioan 1:1; Filip. 2:6).

Chiar atunci, El era Fiul preaiubit al Tatălui. El spune „Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii”; „slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea”; „Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul” (Ioan 17:5, 24; Prov. 8:23). Încă de pe atunci, El era Mântuitorul „cunoscut mai înainte de întemeierea lumii” (1 Petru 1:20), iar credincioșii erau „aleși în El” (Efeseni 1:4).

b. A venit apoi o vreme când pământul acesta a fost creat, cu ordinea prezentă.

Soarele, luna și stelele, marea, uscatul și toți locuitorii lui au fost creați din haos și nimic. Apoi, la sfârșitul creației, omul a fost făcut din țărâna pământului.

Unde era Hristos atunci?

Ită ce spune Scriptura: „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). „Prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ” (Col. 1:16). „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale” (Evrei 1:10). „Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului, când a pironit norii sus, și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului, când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temeliile pământului, eu eram meșterul Lui, la lucru lângă el, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui” (Prov. 8:27-30). Am putea să ne mirăm că, în predicarea Lui, Domnul Isus avea să extragă lecții din cartea naturii? Când a vorbit despre oi, pești, păsări, grâu, crini, smochin și viță, El a vorbit despre lucrurile pe care El Însuși le-a creat.

c. A venit apoi o zi când păcatul a intrat în lume.

Adam și Eva au mâncat din fructul interzis și au căzut în păcat. Ei și-au pierdut cea natură sfântă cu care

au fost creați la început. Au distrus prietenia și favoarea lui Dumnezeu față de ei, și au devenit vinovați, corupți, neajutorați, niște păcătoși fără speranță. Păcatul a venit ca o barieră între ei și Tatăl lor sfânt din ceruri. Dacă El i-ar fi tratat potrivit păcatelor lor, Adam și Eva n-ar mai fi avut înaintea lor decât moartea, Iadul și pierzarea veșnică.

Dar unde a fost Hristos atunci? Chiar în acea zi, El a fost descoperit părinților noștri ca singura nădejde a mântuirii lor. Chiar în ziua când ei au căzut în păcat, li s-a spus că Sămânța femeii avea să zdrobească capul șarpelui, că un Mântuitor născut din femeie avea să-l strivească pe diavolul și să câștige pentru omul păcătos o intrare în viața veșnică (Gen. 3:15). Hristos a fost înălțat atunci ca adevărata Lumină a lumii, chiar în ziua căderii. Din acea zi și până astăzi, n-a existat vreun alt nume cunoscut oamenilor prin care sufletele lor să poată fi mântuite, cu excepția Numelui Lui. Prin El au intrat în Rai toate sufletele mântuite de la Adam încoace. Fără El, nimeni n-a scăpat vreodată de Iad.

d. A venit apoi o vreme când lumea părea îngropată în ignoranță față de Dumnezeu.

După 4000 de ani, popoarele pământului păreau că au uitat complet de Dumnezeul care i-a creat. Imperiile egiptean, asirian, persan, grec și roman n-au făcut nimic altceva decât să răspândească superstiția și idolatria. Poetii, istoricii, filozofii și artiștii au dovedit că, în

ciuda tuturor abilităților lor intelectuale, n-aveau niciun drept să-L cunoască pe Dumnezeu și că omul, lăsat la latitudinea lui, era total corupt. „Lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu” (1 Cor. 1:21). Cu excepția câtorva iudei disprețuiți, dintr-un colț al pământului, întreaga lume era moartă în ignoranță și păcat.

Unde era Hristos atunci?

El a părăsit gloria pe care o avusese din toată veșnicia alături de Tatăl, și S-a coborât în lume pentru a oferi mântuirea. El a luat natura noastră asupra Lui, și S-a născut ca Om. Tot ca Om, El a împlinit perfect voia lui Dumnezeu, tot ceea ce noi n-am putut împlini. Ca Om, El a suferit pe cruce mânia lui Dumnezeu pe care noi trebuia să o suportăm. El a obținut astfel neprihănirea veșnică pentru noi. Ne-a răscumpărat de sub blestemul unei Legi pe care am încălcat-o.

El a deschis un izvor pentru spălarea oricărui păcat și a oricărei necurății. El a murit pentru păcatele noastre. A înviat spre justificarea noastră. El S-a înălțat la dreapta lui Dumnezeu și stă așezat acolo, așteptând până când vrăjmașii Lui vor fi făcuți așternut al picioarelor Sale.

Acolo se află și astăzi, oferind mântuirea tuturor celor care vor veni la El, mijlocind pentru toți cei ce cred în El și gestionând, prin rânduiala lui Dumnezeu, tot ceea ce privește mântuirea sufletelor.

e. Va veni o vreme când păcatul va fi alungat din această lume.

Răutatea nu va înflori pe veci în această lume și nu va rămâne nepedepsită; Satana nu va domni pentru totdeauna, iar creația nu va suspina la nesfârșit, fiind împovărată. Va exista o vreme a restaurării tuturor lucrurilor. Vor exista un cer și un pământ nou, în care va înlocui neprihănirea, iar pământul va fi plin de cunoștința Domnului așa cum apele acoperă marea (Rom. 8:22; F.A. 3:21; 2 Petru 3:13; Isaia 11:9).

Unde va fi Hristosul atunci? Ce va face El?

Hristos Însuși va fi Împăratul. El Se va întoarce pe acest pământ și va face toate lucrurile noi. El va veni pe norii cerului cu putere și slavă, iar împărățiile acestei lumi vor deveni ale Lui. Păgânii Îi vor fi dați de moștenire, și cele mai îndepărtate colțuri ale pământului vor deveni posesiunea Lui.

Înaintea Lui se va pleca orice genunchi, și orice limbă va mărturisi că El este Domnul. Stăpânirea Lui va fi una veșnică, ce nu va trece, iar Împărăția Lui va fi una care nu va putea fi distrusă (Matei 24:30; Apoc. 11:15; Ps. 2:8; Filip. 2:10, 11; Dan. 7:14).

f. Va exista o zi când toți oamenii vor fi judecați.

Marea își va da morții iar moartea și locuința morților îi va da înapoi pe cei ce se află în ele. Toți cei ce se află în mormânt se vor trezi și vor veni înaintea lui

Dumnezeu, și toți vor fi judecați după faptele lor (Apoc. 20:13; Dan. 12:2).

Unde va fi Hristos atunci?

Hristos Însuși va fi Judecătorul. „Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului” (Ioan 5:22). „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre” (Matei 25:31-32). „Toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup” (2 Cor. 5:10).

Dacă vreunul dintre cititorii acestor rânduri crede despre Hristos lucruri mai prejos de acestea, este bine să știe astăzi că el se deosebește infinit de Dumnezeu! Dumnezeu gândește într-un fel, iar tu în altul. Tu ai o judecată, iar Dumnezeu alta. Tu crezi că este suficient să-I dai lui Hristos puțină onoare, puțină reverență, puțin respect. Totuși, în toate planurile lui Dumnezeu Tatăl, în creație, în refacerea tuturor lucrurilor și în judecată – în toate acestea, Hristos este „totul”. Evident că am face bine să ne gândim profund la aceste lucruri. Evident că nu în zadar este scris că „cine nu-L cinstește pe Fiul, nu-L cinstește pe Tatăl, care L-a trimis” (Ioan 5:23).

2

.....

Hristos este totul în Biblie

Hristos poate fi găsit în orice parte a ambelor Testamente, la început într-un fel încețoșat, din ce în ce mai clar către partea de mijloc, și descoperit pe deplin la final, însă El Se găsește cu adevărat și esențial în orice loc al Bibliei.

Jertfa și moartea lui Hristos pentru păcătoși, Împărăția lui Hristos și gloria Lui viitoare constituie lumina pe care trebuie să o observăm în orice carte a Scripturii. Crucea și cununa lui Hristos sunt cheia pentru a dezlega orice dificultate a Scripturii. Hristos este singura cheie care va desluși multe pasaje altfel întunecate ale Cuvântului.

Unii oameni se plâng că nu înțeleg Biblia, dar motivul este foarte simplu: ei nu folosesc cheia. Pentru ei, Biblia este asemenea hieroglifelor din Egipt. Este o taină, tocmai pentru că ei nu știu care este cheia și, implicit, n-o folosesc.

a. Hristos răstignit este ceea ce ilustrează orice jertfă a Vechiului Testament.

Orice animal ucis și jertfit pe altar era o mărturisire practică a faptului că acestea aveau în vedere un Mântuitor care urma să moară pentru păcătoși, un Mântuitor care urma să ridice păcatul omului prin suferință, ca Substituit și Purtător al păcatului, în locul lui (1 Petru 3:18). Este absurd să credem că o măcelărire fără sens a unor animale nevinovate, fără a avea în vedere un obiect specific, ar fi putut să fie pe placul Dumnezeului cel veșnic!

b. Hristos a fost Acela la care Abel a privit atunci când a adus o jertfă mai bună decât Cain.

Nu doar că inima lui Abel era mai bună decât cea a fratelui său, ci el a demonstrat că avea cunoștință de jertfa ispășitoare și și-a arătat credința în ispășire. El a adus drept jertfă animale întâi-născute din turma lui, cu sângele lor și, făcând astfel, și-a declarat credința că, fără vărsare de sânge, nu există iertare de păcate (Evrei 11:4).

c. Hristos a fost Acela despre care Enoh a propovăduit în zilele când pământul era plin de răutate, înainte de potop.

El spunea: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor” (Iuda 14-15).

d. Hristos a fost Acela la care Avraam a privit atunci când a locuit în corturi, în țara promisă.

El a crezut că, în sămânța lui, în Cel născut din genealogia lui, toate națiunile pământului aveau să fie binecuvântate. Prin credință, el a văzut ziua lui Hristos și s-a bucurat (Ioan 8:56).

e. Hristos a fost Acela despre care Iacov le-a vorbit fiilor lui înainte de moarte.

El a identificat seminția din care Hristos avea să se nască și a prevestit că acea adunare împreună în El urma să se împlinescă. „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele” (Gen. 49:10).

f. Hristos a fost esența Legii pe care Dumnezeu i-a dat-o poporului Israel prin intermediul lui Moise.

Jertfa de dimineață și jertfa de seară, vărsarea continuă a sângelui, altarul, scaunul îndurării, marele preot, paștele, ziua ispășirii, țapul Azazel – toate acestea erau imagini, simboluri și embleme ale lui Hristos și ale lucrării Lui. Dumnezeu a manifestat compasiune față de slăbiciunile poporului Său. El L-a prezentat pe Hristos, rând după rând, așa cum noi îi învățăm pe copilași, prin intermediul analogiilor. Tocmai în acest sens special a fost „Legea un îndrumător” care să îi ducă pe evrei „la Hristos” (Gal. 3:24).

g. Hristos a fost Acela către care Dumnezeu a îndreptat atenția poporului Israel prin toate minunile zilnice săvârșite înaintea ochilor lor în pustie.

Stâlpul de nor și foc care i-a călăuzit, mana coborâtă din cer în fiecare dimineață pentru a-i hrăni, apa care a ieșit din stânca lovită – toate au fost imagini ale lui Hristos! Șarpele de aramă, în acea situație memorabilă când plaga șerpilor înfocați a fost trimisă asupra evreilor, a fost, la rândul lui, un simbol al lui Hristos (1 Cor. 10:4; Ioan 3:14).

h. Hristos a fost Acela pentru care toți judecătorii au fost simboluri.

Iosua, Ghedeon, Iefta și Samson, alături de toți ceilalți pe care Dumnezeu i-a ridicat pentru a elibera poporul Israel din robie – toți au fost simboluri ale lui Hristos. Chiar dacă au fost slabi, instabili și unii au făcut greșeli, totuși ei au fost exemple ale unor lucruri mai bune care aveau să se petreacă în viitorul îndepărtat. Toți au avut ca scop să le reamintească semințiilor evreiești de acel Eliberator mult mai înălțat, care avea să vină.

i. Hristos a fost simbolizat de regele David.

Uns și ales când puțini i-au dat pe cinste, disprețuit și respins de Saul și de toate semințiile lui Israel, persecutat și obligat să fugă pentru a-și scăpa viața, om al durerii în întreaga lui viață – și totuși, în final, un cuceritor – David l-a simbolizat pe Hristos în toate aceste lucruri.

j. Hristos a fost Acela despre care au vorbit toți profesorii, de la Isaia la Maleahi.

Ei au privit printr-o fereastră încețoșată. Uneori au insistat asupra suferințelor Lui, alteori asupra gloriei Sale care avea să urmeze (1 Petru 1:11). Ei n-au făcut întotdeauna deosebire pentru noi între prima și a doua venire a lui Hristos. Ca două lumânări așezate într-o linie, una în spatele alteia, aceștia au văzut ambele venituri ca și cum ar fi avut loc în același moment, și au vorbit despre ele cu un singur glas. Ei au fost mânați de Duhul Sfânt să scrie uneori despre Hristos Cel răstignit, alteori despre Împărăția lui Hristos din zilele de pe urmă. Totuși, moartea și domnia lui Hristos au fost gândurile care au ocupat mereu un loc prioritar în atenția lor.

k. Evident, Hristos este Acela despre care Noul Testament vorbește în orice loc.

Evangelhiile ni-L arată pe Hristos trăind, vorbind și lucrând printre oameni. Faptele Apostolilor ni-L prezintă pe Hristos predicat, propovăduit și proclamat. Epistolele ni-L arată pe Hristos explicat, descris și înălțat. În toate acestea, de la început până la sfârșit, există un singur Nume așezat deasupra tuturor, și acela este Numele lui Hristos.

Îl provoc pe fiecare cititor să își pună întrebarea aceasta: Ce este Biblia pentru mine? Este ea o carte în care nu găsești nimic altceva decât niște precepte morale bune și sfaturi sănătoase? Sau este o carte în care L-ai găsit pe Hristos? Este ea o Biblie în care Hristos este totul? Dacă nu, îți spun deschis, ți-ai citit Biblia cu foarte

puțin folos. Ești ca un om care studiază sistemul solar și ignoră soarele în studiile lui, deși acesta este centrul acestuia. Nu este de mirare că Biblia ți se pare o carte plictisitoare!

3

.....

Hristos este totul în credința tuturor creștinilor adevărați

După ce am spus toate acestea, aș dori să mă păzesc ca nu cumva să fiu înțeles greșit. Eu susțin necesitatea absolută a alegerii făcută de Dumnezeu Tatăl, ca și necesitatea absolută a sfințirii făcută de Duhul Sfânt, pentru ca mântuirea oricărui om să fie evidentă. Există o armonie perfectă în acțiunile celor trei Persoane ale Trinității în ce privește aducerea unui om de la păcat la slavă, și toate cele trei Persoane cooperează și iau parte la o lucrare comună în eliberarea păcătosului din păcat și din condamnarea la Iad.

Așa cum este Tatăl, așa sunt și Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl este îndurător, Fiul este îndurător și Duhul Sfânt este îndurător. Aceleași trei Persoane care au spus la început „să facem”, au spus și „să răscumpărăm și să mântuim”. Orice persoană care va ajunge în Rai Le-a atribuit toată gloria mântuirii sale Tatălui,

Fiului și Duhului Sfânt, trei Persoane într-un singur Dumnezeu.

În același timp, eu văd dovezi clare în Scriptură că planul binecuvântat a fost ca Hristos să fie înălțat în mod deosebit și proeminent în chestiunea mântuirii sufletelor. Hristos ne este prezentat drept Cuvântul, prin care dragostea lui Dumnezeu este descoperită față de păcătoși. Întruparea lui Hristos și moartea Lui ispășitoare pe cruce formează marea piatră din capul unghiului, pe care se întemeiază întreg planul de mântuire. Hristos este Calea și Ușa, și doar prin El poate ajunge omul la Dumnezeu. Hristos este Rădăcina în care toți păcătoșii aleși trebuie să fie altoiți. Hristos este singurul loc de întâlnire acceptabil între Dumnezeu și om, între cer și pământ, între Sfânta Treime și urmașul sărman și păcătos al lui Adam.

Hristos este Acela pe care Tatăl L-a pecetluit și L-a rânduit să îi dea viață unei lumi muritoare (Ioan 6:27). Hristos este Acela căruia Tatăl I-a dat un popor pe care să-l ducă la slavă. Hristos este Cel despre care Duhul Sfânt mărturisește, și la care duce întotdeauna sufletele pentru a găsi iertare și pace. Pe scurt, „Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El” (Col. 1:19). Ceea ce soarele este pentru cerurile cerurilor, aceea este Hristos pentru creștinismul adevărat.

Am vrut să explic aceste lucruri și vreau să înțelegi clar că, prin a spune „Hristos este totul”, nu vreau să

elimin lucrarea Tatălui și a Duhului. Vreau însă să arăt și mai mult ce înțeleg prin aceste cuvinte.

a. Hristos este totul în justificarea păcătosului înaintea lui Dumnezeu.

Doar prin El putem avea pacea cu Dumnezeu cel sfânt. Doar prin El putem fi primiți în prezența Celui preainalt și putem sta acolo fără frică. „În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere”. Doar în El este posibil ca Dumnezeu să fie drept și totuși să-l justifice pe cel nedrept (Efes. 3:12; Rom. 3:26).

Cu ce anume poate veni un om muritor înaintea lui Dumnezeu? Ce merite putem aduce ca să putem fi achitați înaintea acelei Ființe glorioase, în ai cărui ochi până și cerurile sunt necurate?

Am putea spune că ne-am achitat de responsabilitatea noastră înaintea lui Dumnezeu? Am putea pretinde că ne-am făcut datoria față de aproapele nostru? Am putea veni înaintea Lui cu rugăciunile noastre, cu moralitatea noastră, cu schimbările făcute în viețile noastre sau cu faptul că mergem la biserică? I-am putea cere lui Dumnezeu să ne primească datorită vreunui dintre aceste lucruri?

Care dintre acestea ar putea sta în picioare la cercetarea pătrunzătoare a ochiului lui Dumnezeu? Care dintre ele ar putea să ne justifice în realitate? Care ar putea

să ne facă să stăm nevinovați în fața judecății și să ne ducă în siguranță în slavă? Niciuna, niciuna, niciuna! Ia orice poruncă dintre Cele 10, și vino să o examinăm. Pe fiecare dintre ele le-am încălcat în mod repetat. Ia orice om și cercetează-i îndeaproape căile, și vei vedea că este o ființă păcătoasă. Există un singur verdict – suntem cu toții vinovați, toți ar trebui să murim și toți am merita Iadul. Cu ce să venim înaintea lui Dumnezeu?

Trebuie să venim în Numele lui Isus, să stăm întemeiați doar pe El, iar pledoaria noastră trebuie să fie doar aceasta: „Hristos a murit pe cruce pentru cei păcătoși, și eu cred în El. Hristos a murit pentru mine, și cred în El”. Haina Fratelui nostru mai mare, neprihănirea lui Hristos, este singura haină care ne poate acoperi păcatul și care ne poate face în stare să stăm în picioare fără rușine în lumina Raiului.

Numele lui Isus este singurul nume prin care putem obține intrarea pe poarta gloriei veșnice. Dacă venim la acea poartă în numele nostru, suntem pierduți, căci nu vom fi primiți, ci vom bate în zadar. Dacă venim în Numele lui Isus, acesta este un pașaport și un șiboleț, și astfel, în Numele Lui, vom intra și vom trăi.

Semnul sângelui lui Hristos este singurul semn care ne poate salva de la pierzare. Când îngerii îi vor separa pe urmașii lui Adam în ziua de apoi, dacă nu vom fi găsiți însemnați cu sângele ispășitor, ar fi fost mai bine să nu ne fi născut deloc.

O, haideți să nu uităm niciodată că Hristos trebuie să fie totul pentru acel suflet care vrea să fie justificat! Trebuie să ne mulțumim să mergem în cer ca niște cerșetori, mântuiți prin harul fără plată, ca niște credincioși simpli în Isus, altfel nu vom fi mântuiți niciodată.

Există printre cititorii mei vreun suflet nepăsător și lumesc? Există vreunul care crede că poate ajunge în Rai prin a spune în grabă, „Doamne, ai milă de mine”, dar fără Hristos? Prietene, semeni pierzarea sufletului tău și, dacă nu-ți schimbi gândurile, te vei trezi în nenorocirea fără sfârșit.

Există printre cititorii acestei cărți vreun suflet mândru și formalist? Există cineva care crede că poate fi pregătit pentru cer, că poate fi suficient de bun pentru a trece de judecată pe baza faptelor sale? Prietene, tot ce faci este să construiești un turn Babel, și nu vei ajunge niciodată în Rai în felul acesta.

Dar există printre cititorii acestor rânduri vreun suflet trudit și împovărat? Este vreunul care vrea să fie mântuit și se simte un păcătos ticălos? Unui astfel de om iată ce îi spun: vino la Hristos, și El te va mântui! Vino la Hristos, și aruncă asupra Lui povara sufletului tău! Nu te teme, ci doar crede. Îți este frică de mânie? Hristos te poate elibera de mânia viitoare.

Simți blestemul Legii pe care ai încălcat-o? Hristos te poate răscumpăra de sub blestemul ei.

Te simți departe de cer? Hristos a suferit pentru a te aduce aproape de Dumnezeu.

Te simți necurat? Sângele lui Hristos poate curăța orice păcat.

Te simțit imperfect? În Hristos, poți fi complet.

Te simți ca și cum ai fi nimic? Hristos va fi totul în tot pentru sufletul tău.

Niciun sfânt n-a ajuns vreodată în Rai decât în felul acesta: „ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului” (Apoc. 7:14).

b. Hristos este totul în justificarea unui credincios adevărat, dar este în același timp totul și în sfințirea lui.

N-aș dori ca vreun cititor să îmi înțeleagă greșit această afirmație. Nu vreau să spun nici măcar pentru o clipă că lucrarea Duhului Sfânt ar trebui ignorată. Ceea ce spun este că niciun om nu poate fi vreodată sfânt până nu vine la Hristos și nu este unit cu El. Până în acea clipă, faptele lui sunt niște fapte moarte, căci n-are niciun fel de sfințenie. Mai întâi trebuie să fii unit cu Hristos, și abia apoi poți fi sfânt. „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Mai apoi, niciun om nu poate crește în sfințenie fără a rămâne în Hristos. Hristos este marea Rădăcină din care orice credincios trebuie să își extragă tăria pentru a merge înainte. Duhul este darul Lui special, darul obținut de El pentru poporul Său. Un credincios trebuie

nu doar să Îl „primească pe Hristos Isus, Domnul” ci și să umble în El, „fiind înrădăcinat și zidit în El” (Col. 2:6-7).

Vrei să fii sfânt? Atunci Hristos este mana pe care trebuie să o mănânci zilnic, asemenea Israelului în pustia din vechime. Vrei să fii sfânt? Atunci Hristos trebuie să fie stânca din care trebuie să bei zilnic apa vieții. Vrei să fii sfânt? Trebuie să privești constant la Isus, la crucea Lui, și să capeți motive proaspete pentru o umblare mai apropiată de Dumnezeu. Trebuie să privești la exemplul Lui și să Îl iei drept model pentru tine. Privind la El, vei deveni ca El. Privind la El, fața ta va străluci chiar și fără să îți dai seama. Privește mai puțin la tine și mai mult la Hristos, și vei descoperi cum păcatele pe care altădată le îndrăgeai sunt date morții și te părăsesc, și cum ochii îți sunt tot mai iluminați pe zi ce trece (Evrei 12:2; 2 Cor. 3:18).

Adevăratul secret al ieșirii din pustie este să vii și să te așezi în brațele Celui preaiubit (Cânt. 8:5). Adevărata cale de a fi puternic înseamnă să-ți conștientizezi slăbiciunea și să simți că Hristos trebuie să fie totul pentru tine. Adevărata cale de a crește în har este să te folosești de Hristos ca de Izvorul din care să curgă proviziile pentru nevoile tale de fiecare clipă. Ar trebui să ne folosim de El așa cum nevasta profetului s-a folosit de untdelemn, nu doar pentru a-și plăti datoriile, ci și pentru a continua să trăiască. Ar trebui să ne străduim să fim în stare să spunem: „viața, pe care o trăiesc acum în

trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine” (2 Împ. 4:7; Gal. 2:20).

Îmi este milă de cei ce încearcă să fie sfinți fără Hristos! Truda ta este zadarnică. Pui niște bani într-un sac cu găuri. Încerci să duci apă cu o sită. Te chinui să împingi o uriașă piatră la deal. Construiești un zid cu un mortar alunecos. Crede-mă, ai început de unde nu trebuie. Trebuie să vii mai întâi la Hristos, și El îți va da Duhul sfințitor. Trebuie să înveți să spui asemenea lui Pavel: „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filip. 4:13).

c. Hristos este totul nu doar în sfințirea credinciosului adevărat, ci și în mângâierea lui în această lume.

Un suflet mântuit are parte de multe dureri. El are un trup asemenea altor oameni, un trup slab și fragil. El are o inimă cum au și alții, și adesea este una cu mult mai sensibilă. El are parte de încercări și greutăți pe care trebuie să le suporte și ceilalți, ba chiar de mai multe. El are partea lui de dezamăgiri, cruci, suferințe și persecuție. El trebuie să înfrunte o lume, trebuie să ocupe un loc în această viață și să se comporte fără reproș, trebuie să-i suporte pe cei neconvertiți din familia lui și are de îndurat persecuții și de înfruntat chiar moartea. Cine este pregătit să facă față tuturor acestor lucruri? Ce anume îl va face pe credincios să le ducă pe toate? Nimic altceva, decât mângâierea că el este în Hristos (Filip. 2:1).

Hristos este cu adevărat Fratele venit pentru a ne ajuta în vremuri grele. El este Prietenul mai aproape decât un frate, și doar El îi poate aduce mângâiere popoului Său. El este Cel care are compasiune pentru slăbiciunile noastre, căci El Însuși a suferit (Evrei 4:15). El cunoaște ce este durerea, căci a fost un Om al durerii. El știe ce este un trup în suferință, căci trupul Lui a suferit peste măsură. El a strigat: „toate oasele mi se despart” (Ps. 22:14). El știe ce înseamnă sărăcia și oboseala, căci El Însuși a fost trudit și n-a avut unde să-și plece capul. El știe ce înseamnă ca până și familia să se poarte cu asprime cu tine, căci nici frații Lui nu L-au crezut. În casa Lui, El n-a avut parte de onoare.

Dar Isus știe foarte bine cum să Își mângâie copiii aflați în suferință. El știe cum să toarne untdelemn și vin vindecător peste rănilor sufletului, cum să umple golurile din inimile lovite, cum să îi spună un cuvânt potrivit celui trudit, cum să vindece inima zdrobită, cum să pregătească patul nostru în boală, cum să se apropie de noi când suntem căzuți în depresie, și cum să ne spună: „Nu te teme, Eu sunt mântuirea ta” (cf. Plâng. 3:57-58).

Noi spunem că este plăcut când avem parte de compasiune, dar nu există compasiune ca a lui Hristos. În toate suferințele noastre, El simte durerile noastre. El ne cunoaște plânsul. El simte durerea alături de noi și, ca un medic bun, nu va permite nici măcar o picătură de

durere peste ceea ce putem duce. David a spus cândva: „Când gânduri negre se frământă cu grămada înlăuntrul meu, mângâierile Tale îmi înviorează sufletul” (Ps. 94:19). Sunt convins că mulți credincioși ar putea să spună aceleași lucruri. „De n-ar fi fost Domnul de partea noastră, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră, ne-ar fi înghițit de vii, când li s-a aprins mânia împotriva noastră; ne-ar fi înecat apele, ar fi trecut râurile peste sufletul nostru; ar fi trecut peste sufletul nostru valurile năprasnice” (Ps. 124:2-5).

Poate părea un lucru uimitor cum trece credinciosul prin toate aceste neazuri ale lui. Felul cum este purtat prin foc și prin apă pare dincolo de capacitatea de înțelegere a unora. Dar adevărul este că Hristos este nu doar justificare și sfințire, ci și mângâiere.

Tu, care vrei o mângâiere ce nu eșuează, te îndemn să vii la Hristos! El este singurul care nu te va dezamăgi.

Oamenii bogați ajung să guste dezamăgirea chiar în mijlocul comorilor lor. Oamenii învățați sunt dezamăgiți chiar și atunci când sunt îngropați în cărțile lor. Soții sunt dezamăgiți de soțiile lor. Soțiile sunt dezamăgite de soții lor. Părinții sunt dezamăgiți de copii. Politicienii sunt dezamăgiți când, după multe lupte, ajung în final să guste din ce este deșertăciunea puterii. Ei descoperă pe propria cheltuială că, după ce au alergat atât ca să capete ceea ce își doreau, au parte mai mult de durere decât de plăcere, că tot ce au obținut este dezamăgire,

tulburare, necazuri fără sfârșit, îngrijorări, deșertăciune și necaz sufletesc.

Prin contrast, niciodată n-am văzut vreun om dezamăgit de Hristos.

d. Așa cum Hristos este totul în mângâierile unui adevărat creștin în vremea aceasta, El este totul și în nădejile lui pentru vremea viitoare.

Presupun că sunt puțini cei care nu nutresc anumite nădejdi pentru viitorul sufletelor lor. Cu toate acestea, speranțele majorității covârșitoare a oamenilor nu sunt decât niște imaginații deșarte. Ele nu sunt zidite pe nicio temelie sigură. Niciun om nu poate să aducă o dovadă rezonabilă asupra nădejdi care se găsește în el, cu excepția adevăratului copil de Dumnezeu, a creștinului sincer și profund în credința lui. Nicio nădejde nu este veridică decât cea scripturală. Un adevărat creștin are o nădejde bună când privește înainte. Omul lumesc nu are nimic înaintea lui. Adevăratul creștin vede lumina la distanță, pe când omul pământesc nu are decât întuneric înaintea lui.

Care este nădejdea unui adevărat creștin? Nădejdea lui este că Isus Hristos va veni iarăși, va veni pentru a zdrobi definitiv păcatul, va veni alături de toți copiii Lui, va veni ca să șteargă orice lacrimă, ca să-i ridice pe sfinți din mormânt¹, ca să adune împreună întreaga Lui familie, așa încât aceștia să fie cu toții alături de El pe veci.

¹ Autorul se referă la învierea trupească a sfinților, nesugerând prin exprimarea lui faptul că ar crede în doctrina somnului sufletului. - n.tr.

De ce este un credincios răbdător? Pentru că privește la venirea Domnului. El poate să suporte greutățile acestei vieți fără a cârti. El știe că vremea s-a scurtat. El îl așteaptă în liniște pe Împăratul lui.

De ce este el moderat în toate lucrurile? Pentru că așteaptă revenirea Domnului Său în curând. Comoara lui se găsește în ceruri, lucrurile sale bune sunt pe punctul de a se arăta. Odihna lui nu este în lumea aceasta, ci aici este doar un loc de popas, iar un astfel de loc nu este acasă. El știe că mai este „încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi” (Evrei 10:37). Hristos vine, și acest lucru îi este suficient creștinului. Aceasta este cu adevărat o „nădejde binecuvântată” (Tit 2:13).

Astăzi, creștinul este în școala timpului, dar atunci va fi în vacanța veșnică. Acum, el este lovit de valurile unei lumi agitate, dar atunci va ajunge în portul liniștit. Acum el seamănă, dar atunci va culege. Acum este vremea lucrului, iar atunci va primi răsplata. Acum are parte de cruce, dar atunci va primi cununa.

Oamenii vorbesc despre așteptările și speranțele lor de la această lume, dar nimeni nu are așteptări mai întemeiate ca un suflet mântuit. El poate spune: „Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea” (Ps. 62:5). În toată religia cu adevărat mântuitoare, Hristos este totul în justificare, totul în sfințire, totul în mângâiere și totul în nădejde. Binecuvântat este

copilul acelei mame care cunoaște acest lucru, și cu mult mai binecuvântat este cel care experimentează aceste lucruri. O, dacă oamenii s-ar cerceta pe ei înșiși și dacă ar lua aminte la ele spre binele sufletelor lor!

4

.....

Hristos va fi totul în cer

Nu pot să insist prea mult asupra acestui punct. Chiar dacă aş fi avut spaţiu, nu am putere. Nu pot să descriu adecvat lucrurile nevăzute şi o lume necunoscută. Totuşi, un lucru îl cunosc, anume că oamenii care ajung în Rai vor descoperi că Hristos este totul şi acolo.

Asemenea altarului din templul lui Solomon, Hristos răstignit va fi elementul central şi grandios din Rai. Acel altar izbea ochiul oricărei persoane care intra pe porţile templului. Era un altar de bronz, lat de 20 de coţi, la fel de mare pe cât era pridvorul templului (2 Cron. 3:4; 4:1). Tot aşa, Isus va umple privirile tuturor celor care vor intra în slavă. El va fi în mijlocul scaunului de domnie şi înconjurat de îngeri şi de sfinţi în adorare, El, Mielul „junghiat”. Iar „făclia ei este Mielul” (Apoc. 5:6; 21:23). Lauda Domnului Isus va fi cântecul veşnic al tuturor locuitorilor cerului. Ei vor spune cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să

primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!... A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!” (Apoc. 5:12-13).

Slujirea Domnului Isus va fi acea ocupație veșnică a tuturor locuitorilor cerului. Noi vom „sluji zi și noapte în Templul Lui” (Apoc. 7:15). Bindecuvântat este gândul că vom putea sta atunci înaintea Lui fără a fi distrași și vom putea lucra pentru El fără a obosi.

Prezența lui Hristos Însuși va fi motivul suprem de bucurie al locuitorilor cerului. Atunci Îi vom vedea fața, Îi vom auzi glasul și vom vorbi cu El așa cum vorbesc prietenii între ei (Apoc. 22:4). Dulce este gândul că, indiferent cine va lipsi de la nunta Mielului, Domnul Însuși va fi acolo. Prezența Lui va împlini toate dorințele noastre (Ps. 17:15).

Ce casă dulce și glorioasă va fi cerul pentru cei care L-au iubit pe Domnul Isus Hristos din toată inima! Aici, noi trăim prin credința în El și ne găsim pacea, chiar dacă nu-L vedem. Acolo, Îl vom vedea față în față, și vom descoperi că El este cu totul fermecător. „Mai bine să vezi cu ochii decât să rătăcești în dorințele tale” (Ecles. 6:9,lit.).

Dar, vai, cât de puțin pregătiți pentru Rai sunt mulți dintre cei care pretind că ar merge acolo când vor muri, chiar dacă nu dovedesc nicio credință mântuitoare și nicio cunoaștere adevărată a lui Hristos. Tu nu-

I dai lui Hristos nicio cinste aici. N-ai niciun fel de păr-tășie cu El. Nu Îl iubești. Vai, ce te-ai putea face în Rai? Acela n-ar fi un loc potrivit pentru tine. Bucuriile Lui n-ar fi bucurii pentru tine. Fericirea Lui n-ar fi o fericire în care tu să intri. Acțiunile celor din Rai ar fi o povară pentru inima ta.

O, pocăiește-te și fii schimbat înainte să fie prea târziu! Sunt convins că am demonstrat cât de adânci sunt temeliile acelei scurte expresii, „Hristos este totul”.

Aș putea foarte bine să adaug la lucrurile pe care le-am spus, dacă mi-ar fi permis spațiul. Subiectul acesta nu este epuizat. Abia de am cercetat suprafața lui. Există numeroase comori ale acestui adevăr prețios, pe care le-am lăsat neexplorate.

Aș putea să arăt cum *Hristos ar trebui să fie totul într-o biserică vizibilă*. Clădirile religioase, numeroasele slujbe religioase, ceremoniile impunătoare, mulțimile de oameni ordinați – toate, toate acestea nu sunt nimic înaintea lui Dumnezeu, dacă Domnul Isus Însuși, în toate calitățile Sale, nu este onorat, preamărit și înălțat acolo. Acea biserică în care Hristos nu este totul se poate asemena doar cu un stârv.

Aș putea arăta cum *Hristos trebuie să fie totul în orice lucrare de predicare*. Măreța lucrare pe care oamenii ordinați trebuie să o facă este aceea de a-L înălța pe Hristos. Noi suntem asemenea lemnului pe care a

fost înălțat șarpele de aramă. Suntem folositori atâta timp cât înălțăm obiectul măreț al credinței, dar nicio secundă în plus. Suntem chemați să fim ambasadori care duc vestea bună înaintea unei lumi răzvrătite, vorbind acesteia despre Fiul Împăratului. Dacă îi învățăm pe oameni să se gândească mai mult la noi și la slujirea noastră decât la El, nu suntem potriviți pentru această slujire. Duhul nu îl va onora niciodată pe acel predicator care nu este un martor al lui Hristos, care nu face ca Hristos să fie totul.

Aș putea arăta cum limbajul pare să fie neputincios ca să descrie diferitele calități ale lui Hristos. Aș putea arăta cum nu se mai termină metaforele în descrierea plinătății lui Hristos. Marele Preot, Mijlocitorul, Răscumpărătorul, Mântuitorul, Apărătorul, Păstorul, Medicul, Mirele, Capul, Pâinea vieții, Lumina lumii, Calea, Ușa, Vița, Stânca, Izvorul, Soarele neprihănirii, Înainte-mergătorul, Garantul, Căpetenia, Prințul vieții, Amin, Cel atotputernic, Autorul și Desăvârșitorul credinței, Mielul lui Dumnezeu, Regele sfinților, Cel minunat, Dumnezeu puternic, Episcopul sufletelor – toate acestea și multe altele sunt nume atribuite lui Hristos în Scriptură. Fiecare dintre ele este un izvor de învățătură și o mângâiere pentru oricine este dornic să bea din el. Fiecare ne oferă oportunitatea și tema pentru reflecții folositoare.

5

.....

Concluzii practice

Cu toate acestea, am convingerea că am spus suficiente pentru a arunca un pic de lumină asupra minților tuturor celor ce citesc acest mesaj. Cred că am spus suficient pentru a arăta importanța imensă a concluziilor practice cu care doresc acum să închei acest subiect.

1. Este Hristos totul? Atunci să conștientizăm cât de inutilă este o religie fără Hristos.

Există mulți oameni botezați care, din punct de vedere practic, nu cunosc nimic despre Hristos. Religia lor constă dintr-o mulțime de noțiuni vagi și expresii seci. Ei cred că „nu sunt cu nimic mai răi decât alții”. Ei merg constant la bisericile lor. Ei „încearcă să-și facă datoria”. Ei „nu fac rău nimănui”. Ei „trag nădejde că Dumnezeu va avea milă de ei”. Ei „sunt convinși că Cel atotputernic le va ierta păcatele și îi va lua în Rai când vor muri”. Pe scurt, aceasta este întreaga lor religie.

Dar ce cunosc acești oameni despre Hristos? Nimic, absolut nimic! Au ajuns ei să trăiască în cunoștința calităților și a lucrării Lui, a sângelui Său, a neprihănirii

Lui, a mijlocirii Lui, a preoției Lui? Absolut deloc! Întrebă-i de credința mântuitoare, ce înseamnă să fii născut din nou din Duhul sau să fii sfințit în Hristos Isus. Ce răspuns îți vor da? Pentru ei, ești ca un păgân. Le-ai pus niște întrebări biblice simple, dar ei nu cunosc nimic despre toate acestea în viețile lor, nimic în plus decât cunoaște un budist sau un turc! Și totuși, aceasta este religia a sute și mii de oameni care se pretind creștini, pe toată fața pământului!

Dacă vreunul dintre cititorii acestui mesaj este acest fel de om, îl avertizez clar că un astfel de creștinism nu-l va duce niciodată în Rai. În ochii oamenilor, el se poate descurca destul de bine. Ai putea trece drept un om respectabil la întâlnirea bisericii, în afaceri, la locul de muncă sau pe stradă. Totuși, acest creștinism nu-ți va aduce niciodată mângâiere. El nu-ți va satisface niciodată conștiința. Mai grav, nu-ți va mântui niciodată sufletul.

Te avertizez foarte clar că toate ideile și teoriile care îți spun că, fără Hristos, Dumnezeu ar fi îndurător, și care Îl scot pe Isus din discuție, nu sunt decât niște amăgiri și închipuiri seci. Astfel de teorii nu sunt decât un idol al invenției omenești precum idolul Juggernaut al hindușilor². Acestea sunt toate pământești. Niciuna dintre ele nu s-a pogorât la noi din cer. Dumnezeu cerului L-a pecețluit și L-a rânduit pe Hristos să fie singurul Mântuitor

² Juggernaut este un personaj mitologic hindus care avea reputația de a-și zdrobi supușii sub roțile carului său. - n.tr.

și singura Cale a vieții, așa încât toți cei care vor să fie mântuiți trebuie să accepte să fie mântuiți prin El, astfel nu vor fi mântuiți niciodată.

Fiecare cititor să observe clar acest lucru. Îți ofer azi un avertisment folositor. O religie fără Hristos nu-ți va mântui niciodată sufletul.

2. Este Hristos totul? Atunci haideți să avem fim conștienți de nebunia enormă de a adăuga orice lucru la Hristos în ce privește mântuirea.

Există mulțimi de oameni botezați care pretind că Îl onorează pe Hristos, dar care, în realitate, Îl dezono-rează mult. Ei Îi acordă lui Hristos un anumit loc în sis-temul religiei lor, dar nu locul pe care Dumnezeu I L-a dat. Hristos și doar Hristos nu este totul în tot pentru sufletele acestor oameni. Nu, avem de-a face în cazul lor cu Hristos și biserica, Hristos și sacramentele, Hristos și predicatorii ordinați, Hristos și pocăința oamenilor, Hristos și bunătatea lor, Hristos și rugăciunile lor, sau Hristos și sinceritatea și dragostea lor – toate fiind lu-cruri pe care ei își bizuie soarta sufletelor lor.

Dacă vreun cititor este un astfel de creștin, îl aver-tizez că această religie este o ofensă la adresa lui Dum-nezeu. Acționând astfel, tu vrei să schimbi planul mân-tuirii întocmit de Dumnezeu, și să-l transformi într-un plan după închipuirea ta. În fapt, tu Îl deposezezi pe Hristos de scaunul Lui de domnie și furi gloria Lui, pen-tru a o da altuia.

Nu mă interesează cine predică o astfel de religie și pe ce cuvinte este întemeiată ea. Fie că este Papa sau un cardinal, un arhiepiscop sau un episcop, un arhidiacon, un prezbiter sau diacon, un episcopalian sau un prezbiterian, un baptist sau un independent – oricine adaugă un lucru oricât de mic la Hristos, te învață greșit.

Nu mă interesează ce anume adaugi la Hristos. Fie că adaugi necesitatea de a te alătura bisericii Romei sau de a fi episcopalian, membru într-o biserică liberă sau într-una care nu respectă liturghia, fie că adaugi botezul la Hristos botezul – orice ai adăuga în ce privește mântuirea, practic lovești în El.

Păzește-te și ia aminte ce faci. Păzește-te să nu cumva să le dai slujitorilor lui Hristos onoarea care aparține doar Lui. Păzește-te ca nu cumva să le dai poruncilor Domnului onoarea care Îi aparține doar Lui. Păzește-te ca nu cumva să pui povara sufletului tău pe orice alt lucru decât pe Hristos și doar pe El.

3. Este Hristos totul? Atunci toți cei ce vor să fie mântuiți să meargă direct la Hristos.

Sunt mulți cei ce aud de Hristos cu urechea și cred tot ce li se spune despre El. Ei sunt de acord că nu există mântuire decât în Hristos. Ei recunosc că doar Hristos poate să-i elibereze de Iad și să-i prezinte nevinovați înaintea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, acești oameni nu par să treacă dincolo de recunoașterea generală, mentală, a acestor lucruri. Ei nu se alipesc doar de Hristos

spre salvarea sufletelor lor. Ei se țin alipiți de o stare caracterizată de dorințe, sentimente și intenții, dar niciodată nu fac pasul înainte. Ei conștientizează ce vrem noi să le spunem, și știu că totul este adevărat. Ei doar speră că, într-o zi, vor ajunge să beneficieze pe deplin de pe urma acestor lucruri, însă acum, în prezent, nu se apropie de El. Lumea este totul pentru ei. Politica este totul în viața lor. Plăcerea este totul. Afacerile sunt totul. Tragic, dar Hristos nu este totul pentru ei.

Dacă vreun cititor al acestui mesaj este un astfel de om, îl avertizez și pe el că se află într-o stare gravă a sufletului. Te afli cu adevărat pe calea către Iad în starea ta actuală, asemenea lui Iuda Iscarioteanul, Ahab sau Cain! Crede-mă, trebuie să ai o credință reală în Hristos, altfel, în ceea ce te privește, Hristos a murit în zadar. Omul înfometat nu se satură doar să privească spre pâine, ci prin a o consuma. Cel ce este pe punctul de a se îneca în mijlocul mării nu este salvat doar privind la barca de salvare, ci urcându-se în ea. Tot așa, simpla cunoaștere a adevărului că Hristos este Mântuitor nu îți va salva sufletul, dacă nu va exista o reală tranzacție între tine și Hristos³. Trebuie să fii în măsură să spui, „Hristos este Mântuitorul meu, pentru că am venit la El prin credință, și m-am alipit de El”. Luther spunea:

³ Prin *tranzacție*, autorul se referă la lucrarea substituției, lucrare în care Hristos este Cel ce preia responsabilitatea și pedeapsa aferentă păcatelor și vinovăția omului, iar păcătosul, crezând în jertfa de pe cruce, primește în schimb neprihănirea lui Hristos. -n.tr.

„mare parte a religiei ține de a fi capabil să folosești pronumele posesiv. Scoate din dicționar expresia ‚al meu’, și Îl vei îndepărta pe Dumnezeu de mine!”

Ascultă sfatul pe care ți-l dau astăzi și acționează imediat. Nu mai sta nicio clipă pe loc, așteptând după lucruri și sentimente imaginare, care nu vor veni nicio dată. Nu ezita nicio clipă hrănind ideea că ar trebui mai înainte de toate să capeți Duhul, și abia după aceea să vii la Hristos.

Ridică-te și vino la Hristos așa cum ești! El te așteaptă și este dornic să mântuiască, pentru că are această putere. El este rânduit ca Medic al sufletelor bolnave de păcat.

Apropie-te de El așa cum te-ai apropia de doctorul care are leacul pentru boala trupului tău. Vino la El și spune-I toate nevoile tale! Crede-L pe cuvânt și strigă cu putere la Domnul Isus după iertare și pace, așa cum a făcut tâlharul de pe cruce: „Doamne, adu-ți aminte de mine” (Luca 23:42).

Spune-I că ai auzit că El îi primește pe păcătoși și recunoaște că ești unul dintre aceștia. Spune-I că vrei să fii mântuit, și cere-I să te mântuiască.

Nu te opri până nu vei gusta tu însuși că Domnul este cu adevărat plin de har. Fă aceasta și în curând, mai devreme sau mai târziu, dacă ești cu adevărat interesat de sufletul tău, Hristos va fi totul pentru tine.

4. Este Hristos totul? Atunci toți copiii Lui, oameni convertiți, să se apropie de El într-un chip vrednic de credința lor.

Să se bazeze pe El și să-și încredințeze viețile în mâna Lui mult mai profund decât au făcut-o vreodată până acum. Vai, mulți dintre copiii Domnului trăiesc mult sub privilegiile lor! Multe suflete creștine își fură propria pace și nu-și cunosc îndurările. Sunt mulți cei ce, pe neștiute, pun alături de Hristos credința lor sau lucrarea Duhului Sfânt din inimile lor, și ratează astfel să capete plinătatea păcii Evangheliei. Mulți nu înaintează prea mult în umblarea lor după sfințenie, strălucirea lor fiind foarte slabă. De ce toate acestea? Pur și simplu pentru că, în marea majoritate a cazurilor, oamenii nu fac din Hristos totul în tot.

Îl chem pe fiecare cititor al acestui mesaj, care este credincios, implorându-l să se asigure că Hristos este cu adevărat și în profunzime totul în tot pentru el. Păzește-te ca nu cumva să amesteci ceva din persoana sau meritele tale cu Hristos.

Ai credință? Aceasta este o binecuvântare prețioasă. Cu adevărat fericit este cel dornic și gata să-și pună încrederea în Isus. Cu toate acestea, ferește-te să faci un hristos din credința ta. Nu te bizui pe credința ta, ci pe Hristos.

Poți vedea lucrarea Duhului Sfânt în sufletul tău? Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ea. Este o lucrare

care nu va putea fi zdrobită vreodată. Cu toate acestea, păzește-te ca nu cumva, din neatenție, să faci un hristos din lucrarea Duhului! Nu te odihni pe lucrarea Duhului, ci pe Hristos.

Ai vreun simțământ interior al religiei și trăiești viața harului? Mulțumește-I lui Dumnezeu! Mulțimi de oameni nu au mai multe simțăminte religioase decât un animal. Totuși, ferește-te ca nu cumva să faci un hristos din simțămintele și emoțiile tale! Ele sunt niște lucruri sărmame, nesigure și, din nefericire, dependente de trupurile noastre și de circumstanțele exterioare. Nu te bizui nici măcar cât un fir de nisip pe simțămintele tale. Odihnește-te doar în Hristos.

Te îndemn apoi să înveți să privești tot mai mult către marele Obiect al credinței, Isus Hristos, și să rămâi cu mintea și inima ta ațintite asupra Lui. Procedând astfel, vei vedea cum credința și toate celelalte haruri vor crește, chiar dacă, uneori, această creștere ar putea fi imperceptibilă din punctul tău de vedere. Acela care vrea să se dovedească un arcaș iscusit, va trebui să privească nu atât la săgeată, pe cât la țintă.

Mă tem că există multă mândrie și necredință alipite de inimile unor credincioși! Puțini par să conștientizeze cât de profund Îi sunt îndatorați lui Isus. Puțini par să înțeleagă cât de mult au nevoie de Mântuitorul. Puțini par să priceapă ce mare nevoie au ca El să le vină în ajutor în fiecare zi. Puțini par să simtă cât de simplu

este să își alipească sufletele de Isus. Puțini par să fie conștienți de plinătatea dragostei Domnului Isus față de poporul Său slab și sărman, și cât de dornic este El să îl ajute! De aceea, puțini par să cunoască pacea, bucuria, puterea și tăria de a trăi o viață evlavioasă, și ce înseamnă să fie în Hristos.

Cititorul meu, dacă îți spune conștiința că ești vinovat, schimbă-ți planul. Schimbă-ți planul, și învață să-ți pui încrederea doar în Hristos. Medicilor le place să-i vadă pe pacienți venind să le ceară sfatul. La urma urmei, este slujba lor să-i primească pe cei bolnavi și, dacă este posibil, să îi vindece. Avocatului îi place să fie folosit, căci aceasta este chemarea lui. Soțului îi place ca soția să aibă încredere în el și să se bazeze pe el, pentru că este bucuria lui să-i arate dragoste și să o mângâie. Tot așa, lui Hristos Îi place ca poporul Său să se bizuie pe El, să se odihnească în El, să-L cheme și să rămână în El.

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, după cum urmează:

1) Recomandă mai departe această carte!

2) Vizitează paginile noastre de internet la adresa **magnagratia.org** și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.

3) Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA abonându-te pe website, așa încât să fii anunțat când publicăm noi resurse și vizitând pagina noastră de Facebook la adresa www.fb.com/MagnaGratiaRomania.

4) Spune-le și altora despre lucrarea noastră.

5) Roagă-te pentru noi.

6) Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, la adresa www.magnagratia.org/donatii.html

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org. Mulțumim!